

ticular, it is noted that no one may be exempted from fulfilling them. Performance of alternative service is possible only due to religious beliefs (Article 35). That is, it does not apply to members of sexual minorities. However, in order for them to fulfill this obligation, in our opinion, it is necessary to educate tolerant attitudes of the rest of Ukrainian society towards the LGBT community. And, of course, a mechanism to ensure the protection of sexual minorities should be enshrined at the state level. For example, this is regulated by the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (Article 14) and the Universal Declaration of Human Rights (Article 144).

For quite a long time, representatives of sex minorities had to hide their difference from the traditional majority, being subjected to oppression of their constitutional rights to dignity, labor, social protection, which manifested itself in humiliation and contempt.

Thus, Ukraine should bring domestic legislation in line with international norms, namely:

- clearly define the term "sexual minorities" in legal instruments,
- create an LGBT Ombudsperson to support LGBT persons,
- it is necessary to teach tolerant attitudes towards sexual minorities.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ

Мілюков Гліб, Рзаєв Садіг,

студенти 3 курсу, групи 19-Д

Криворізького факультету НУ «ОЮА»

Науковий керівник:

Шустрова К.В., к. ю. н., доцент,

доцент кафедри кримінально-правових дисциплін

Загроза життю та здоров'ю людей вимагає від держави вживати суворих заходів для запобігання цій загрозі. У відповідь на пандемію COVID-19 у світі, Україна, як і більшість інших держав, запровадила жорсткий карантин і посилила відповідальність за порушення правил та заборон, встановлених з метою запобігання епідемічним та іншим інфекційним хворобам.

Як відомо, з виникненням коронавірусної хвороби COVID-19 в Україні було прийнято низку нормативно-правових актів проти її виникнення та поширення.

Для дотримання профілактичних та безпекових заходів було запроваджено відповідальність за порушення карантину – адміністративну та кримінальну.

Одним із ключових змін до законодавства України став Закон від 17 березня 2020 року «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)».

Цим законом було запроваджено адміністративну відповідальність за порушення правил карантину. Вона передбачена ст. 44-3 КУпАП та становить від однієї до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, тобто від 17 000 до 34 000 гривень; а для посадових осіб – від двох до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 34 000 до 170 000 гривень).

Дії, за які особа зараз може бути притягнута до адміністративної відповідальності відображені у тексті Постанови КМУ № 392 від 20 травня 2020 р. Відповідно до переліку обмежень, зазначених у вказаній постанові, особа може бути притягнута до адміністративної відповідальності за такі дії:

- перебування в громадських будинках і спорудах, громадському транспорті без одягнених засобів індивідуального захисту (тобто респіраторів або захисних масок);
- перебування на вулицях без документів, що посвідчують особу, підтверджують громадянство чи її спеціальний статус;
- самовільне залишення місця самоізоляції, обсервації;
- відвідування закладів освіти її здобувачами в групах більше 10 осіб, окрім участі в ЗНО та вступних іспитах.
- проведення масових заходів за участю більше однієї особи на 5 кв. метрів площі будівлі або території, де проводиться захід. Це не стосується проведення кінопоказів у приміщеннях кінотеатрів та заходів закладами культури. Організатор заходу відповідальний за дотримання фізичної дистанції між учасниками не менше ніж 1,5 метра;
- діяльність кінотеатрів з наповненістю кінозалів понад 50 відсотків місць у кожному окремому кінозалі;
- діяльність закладів культури з наповненістю понад 50 відсотків стаціонарних розміщених місць для сидіння та/або більше однієї особи на 5 кв. метрів площі закладу;
- робота після 23-ї та до 7-ї години розважальних закладів та закладів громадського харчування, закладів культури.

Притягнення до адміністративної відповідальності за ст. 44-3 КУпАП починається зі складання протоколу про адміністративне правопорушення за порушення правил карантину. Вказані протоколи мають право складати уповноважені на те суб'єкти, перелік яких знахо-

дяться в КУПАП. Ними є: національна поліція, працівники органів охорони здоров'я – у разі завідомо неправдивого виклику швидкої медичної допомоги, органи державної санітарно-епідеміологічної служби, посадові особи, уповноважені на те виконавчими комітетами місцевих рад за порушення, вчинені у місцях, заборонених рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА НА СВОБОДУ СВІТОГЛЯДУ І ВІРОСПОВІДАННЯ

Новіков Роман,

студент 2 курсу магістратури
Криворізького факультету НУ «ОЮА»

Науковий керівник:

Шустрова К. В., к. ю. н., доцент,
доцент кафедри кримінально-правових дисциплін

Важливе місце у системі законодавства України з питань прав людини і громадянина займають закони про свободу віросповідання та релігійні організації. Як вказано в статті 35 Конституції України, кожен має право на свободу світогляду і віросповідання. Це право включає свободу сповідувати будь-яку релігію або не сповідувати ніякої, безперешкодно відправляти одноособово чи колективно релігійні культи і ритуальні обряди, вести релігійну діяльність.

Актуальність цієї теми полягає в тому, що релігія істотно впливає на розвиток держави, формування політичної, правової та релігійної культури населення, у тому числі молодого фахівця. Нажаль у нашій країні право людини на свободу світогляду та віросповідання є найменш дослідженим. В українській юридичній та релігієзнавчій літературі їм надана переважно загальна характеристика.

Гарантії реалізації права людини на свободу світогляду і віросповідання можна охарактеризувати як систему норм та принципів, умов і засобів, що забезпечують у своїй сукупності здійснення конституційного права людини на свободу світогляду і віросповідання. Ефективність цієї системи залежить від різних чинників, але основним серед них є наявність визначених елементів у системі функціонування державної влади. До них відносять:

- а) наявність Основного Закону, дія якого не може бути припинена довільно;
- б) визнання державної влади похідною від влади народу і Конституції;